

عنوان مقاله:

استخراج ظرفیتهای بالقوه آهنگسازی با رجوع به ساختار فرمال دو تصنیف ثبت شده توسط عبدالقادر مراغی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی، دوره 26، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

امیرحسین امین شریفی - عضو هیات علمی گروه نوازندگی موسیقی ایرانی دانشگاه هنر

خلاصه مقاله:

این مقاله تلاشی است در جهت رسیدن به تعریفی نسبتاً دقیق و جامع از ساختار ((عمل)) یکی از مهمترین قالب‌های فرمال موسیقی قدیم ایران. برای رسیدن به این هدف ابتدا تمامی تعاریف موجود از ((عمل)) در رسالات مکتب منتظمیه را بررسی و با یکدیگر قیاس شده است. سپس با مشخص شدن مختصات ساختاری و محتوایی خاص عمل، انواع ششگانه‌ایی از این قالب با کمک فرمول‌هایی به ثبت رسیده است. در قدم بعدی انشعابات برآمده از ((عمل)) را که با نام‌های ((کار)) و ((ریخته)) در رسالات ثبت شده‌اند مورد بررسی قرار گرفته است. در این رهگذر ساختار و محتوای دو تصنیف ثبت شده در رسالات جامع‌الالحان و مقاصدالالحان عبدالقادر مراغی در قیاس با مختصات ثبت شده از قالب ((عمل)) در رسالات، بررسی شده و ساختار و محتوای تصنیف مذکور یکی از انواع ((عمل)) تشخیص داده شده است. از این رو با تحلیل این تصنیف‌ها نمونه‌ایی عینی از روش ساخت قطعات با کلام موسیقی قدیم ایران به طور عام و یک نمونه از قالب ((عمل)) به طور خاص مورد واکاوی قرار گرفته است. با اتکا به نتایج به دست آمده در این مقاله روشی کاربردی از ساخت قالب عمل و انشعابات آن در اختیار آهنگسازان موسیقی ایرانی قرار گرفته که می‌تواند در خلق قطعات آوازی موسیقی کلاسیک امروز ایران مورد استفاده واقع شود.

کلمات کلیدی:

اقسام تصانیف، عمل، کار، ریخته، الفاظ نقرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1774885>

